

Nederlandsch Boschbouw-Tijdschrift

Orgaan van de
Nederlandsche Boschbouwvereniging

Oprichter: Dr. J. R. Beveraluis

5e Jaargang

No. 7/8

Juli/Augustus 1932

Oorspronkelijke Bijdragen

RAPPORT VAN DE COMMISSIE, INGESTELD DOOR DE NEDERLANDSCHE BOSCHBOUWVEREENI- GING, TOT HET BRENGEN VAN MEERDERE EENHEID IN DE NOMENCLATUUR DER HOUTSOORTEN.

(Z.G. NOMENCLATUUR-COMMISSIE).

In verband met een door den heer G. Houtzagers op de voorjaarsvergadering der N.B.V. in 1929 te Breda gehouden inleiding over de Nomenclatuur onzer houtsoorten en de daarbij te volgen regels, besloot het bestuur dezer vereniging tot het instellen van een commissie, wier taak het zou zijn, de bij de inleiding gevoegde lijst van houtsoorten nader te bestudeeren en aan de hand daarvan met definitieve voorstellen te komen. Deze commissie werd als volgt samengesteld:

L. A. Springer te Haarlem, Voorzitter.

G. Houtzagers te Arnhem, Secretaris.

Prof. Dr. J. Valckenier Suringar te Wageningen, lid.

Prof. S. P. Ham te Wageningen, lid.

J. H. Jager Gerlings te Zeist, lid.

De commissie begon haar werkzaamheden met het houden van een enquête onder de leden der N.B.V. Aan alle leden werd n.l. een exemplaar gezonden van de lijst-Houtzagers, met verzoek om te willen mededeelen, tot welke opmerkingen de gedane voorstellen, zoowel wat betreft de wetenschappelijke als de Nederlandsche benamingen, hen aanleiding gaven.

Op deze vragen werden wel verschillende antwoorden ontvangen, doch zij betroffen v.n.l. de Nederlandsche benamingen. Klaarblijkelijk voelde men er dus over het algemeen niet voor, om zich op het glibberig pad der Nomenclatuur te wagen.

De commissie is toen zelf aan het werk gegaan en heeft de bovengenoemde lijst aan een nauwkeurige studie onderworpen, waarbij zij uiteraard zeer sterk gesteund werd door

de medewerking van haar medelid Prof. Dr. J. Valckenier Suringar, die als voorzitter van de Nomenclatuur commissie van de Nederlandsche Dendrologische Vereeniging, tevens het noodige contact heeft met deze Vereeniging, welke in dit opzicht nog over een veel uitgebreider gebied werkt.

Bovendien is het ontwerp in zijn geheel ter kennisname en om advies gezonden aan de besturen, zoowel van de Nederlandsche Dendrologische Vereeniging als van de Koninklijke Maatschappij voor Tuinbouw en Plantkunde. Naar aanleiding van de met deze vereenigingen hierover gevoerde correspondentie, zijn daarna verschillende aanvullingen en wijzigingen aangebracht. Aldus is het rapport incl. lijst thans opgesteld met volledige instemming van de bovengenoemde vereenigingen. Ongetwijfeld is hierdoor de waarde en bruikbaarheid van het geheel aanzienlijk verhoogd en de grootst mogelijke kans verkregen van algeheele doorvoering der voorgestelde benamingen in eigen land.

Echter is dit nog niet voldoende, doch is het noodzakelijk dat men ook *internationaal* tot overeenstemming komt.

Vandaar, dat er zorgvuldig naar gestreefd is om zich bij de tenaamstelling, nauwgezet te houden aan de daarvoor thans geldende Internationale Regels der Nomenclatuur.

Namen, die volgens het oordeel der commissie verkeerd of onzeker waren, werden niet opgenomen of in de 2e rubriek als, hieronder nader toe te lichten, synonieme namen vermeld.

Naast de wetenschappelijke namen, werden ook de Nederlandsche benamingen zoo goed mogelijk gevormd.

Het ligt niet in de bedoeling in dit verslag opnieuw een opsomming te geven van de hierboven genoemde Internationale Regels. Voor hen, die hierover in dit verband nog het een en ander zouden willen weten, zij in de eerste plaats verwezen naar de hierboven genoemde inleiding en verder — meer uitgebreid — naar de vele publicaties, daarover in de jaarboekjes van de Nederlandsche Dendrologische Vereeniging verschenen.

Als resultaat van haar werk biedt de commissie aan de Vereeniging bijgaande „Naamlijst van onze voornaamste houtgewassen” (Bijlage I) aan.

De lijst is, evenals dit in het eerste ontwerp het geval was, gesplitst in 3 gedeelten, te weten :

- a. de volgens de Internationale Regels meest juiste wetenschappelijke naam (geslachtsnaam, soortnaam, auteursnaam en ev. varieteitsnaam).
 - b. te verwerpen naam of () synonieme naam.
 - c. Nederlandsche — of als zoodanig voorgestelde — naam.
- Onder a en b is tevens aangegeven, op welke lettergreep

de klemtoon moet vallen. Wij achten dit van belang, wijl ook in dit opzicht nog al eens fouten gemaakt worden.

Als te verwerpen namen zijn uit den aard der zaak slechts die vermeld, welke behooren te vervallen, doch voor de betrokken houtsoort thans nog veel worden gebruikt. Niet of minder gebruikelijke namen voor dezelfde soort zijn niet vermeld.

Van de tusschen haakjes geplaatste namen staat het om de een of andere reden nog niet vast of *deze* dan wel de in de eerste kolom geplaatste naam de definitieve wetenschappelijke benaming behoort te zijn.

Deze namen zijn dus niet als „te verwerpen naam” doch als „synonieme naam” aangegeven. De naam in de eerste rubriek is echter steeds die, welke — volgens het oordeel der commissie — zeer waarschijnlijk de *definitieve*, zal blijven of worden, zoodat *dan* de nu nog als „synonieme naam” aangegeven naam, „te verwerpen naam” wordt.

De lijst, die oorspronkelijk ruim 200 namen van verschillende houtsoorten bevatte, is nog met een 80-tal namen uitgebreid. Hiermede wil niet gezegd zijn, dat alle soorten, die thans in de lijst zijn opgenomen, ook inderdaad boschbouwkundige waarde hebben. Er zijn er verschillende bij, waarvan dit in het geheel *niet* het geval is, doch welke hoogstens kunnen worden gebruikt als aanvullende soort in een gemengde beplanting, voor randen, langs wegen, voor vogelboschjes of anderszins.

Wijl door een der leden onzer Vereeniging de opmerking gemaakt werd, dat reeds in de vorige lijst te veel namen voorkwamen van *niet* boschboomen, meenden wij goed te doen op dit punt de aandacht te vestigen. De lijst heeft n.l. in geen deele de pretentie, eenig oordeel te vellen over de meerdere of mindere bruikbaarheid van de soort als *boschboom*. Zij geeft alleen een serie namen, zooals deze volgens het oordeel van de commissie moeten luiden. Om zoo volledig mogelijk te zijn, heeft de commissie gemeend hierbij ook te moeten opnemen verschillende namen van soorten die, alhoewel misschien in een eenigszins *verwijderd* verband, toch nog een enkele maal door boschbouwers worden gebruikt. Anderzijds zijn wij evenmin van meening, dat met de opgegeven soorten dit onderwerp volledig is uitgeput. Zijn dus misschien hier en daar enkele geslachten of soorten vergeten, zoo zal iedere aanvulling in dezen, t.z.t. in een supplement-lijst kunnen worden opgenomen.

Van een paar zijden gewerd onze commissie de opmerking, dat de aangegeven Nederlandsche namen niet altijd overeenkwamen met die, voorgesteld in 1906 door een in 1902 door het hoofdbestuur van de Nederlandsche Natuurhistorische

Vereeniging benoemde commissie tot het brengen van eenheid in het gebruik van Nederlandsche plantennamen.

Deze personen meenen, dat de in 1906 gepubliceerde lijst, die ongetwijfeld is samengesteld geworden door alleszins deskundigen, een zeker burgerrecht heeft verkregen en dat het wenschelijk is om daarin geen of althans zoo weinig mogelijk wijzigingen aan te brengen.

Terwijl onze commissie ook van meening is, dat inderdaad in de bestaande Nederlandsche namen, voor zoover deze zijn ingeburgerd, zoo weinig mogelijk moet worden veranderd, vestigt zij er echter de aandacht op, dat in de bedoelde lijst de *houtsoorten* wel zeer *stiefmoederlijk* zijn behandeld. Zoo zijn er bijv. in opgenomen slechts 1 Abiessoort, 1 Aesculus, 3 Acers, 1 Picea, 4 Pinussoorten enz. Had men inderdaad b.v. slechts te maken met 1 Abies en 1 Picea, dan was de aangegeven onderscheiding in *silverspar* en *fijnspar* alleszins voldoende.

Doch in verband met het groote aantal in ons land voorkomende Abies en Picea soorten — onze commissie nam er respectievelijk 11 en 12 in haar lijst op — kunnen beide *geslachten* niet meer eenvoudig als „spar” worden aangegeven, zonder groote verwarring te stichten.

Van Juglans is in de lijst van de Natuurhistorische Vereeniging slechts één soort opgenomen met den Nederlandschen naam „noteboom”.

De commissie geeft 3 soorten, alle 3 „noteboomen”. Het is dus hier noodzakelijk — wil men de 3 soorten afzonderlijk aangeven — verschillende namen te gebruiken (grijze noot, zwarte noot, okkernoot).

Hieruit blijkt tevens het door de commissie aangenomen principe, om in de Nederlandsche namen het geslachts- en het soortbegrip tot uiting te brengen, zoo dikwijls meer dan één soort van een geslacht worden opgegeven.

Zoo kan men voortgaan.

In verband met het voorgaande zijn de namen van de Natuurhistorische Vereeniging wel zoo veel mogelijk overgenomen, doch was men wegens de zeer beknopte behandeling van onze *houtsoorten* in hare lijst, vaak wel *ge noodzaakt*, daarvan min of meer af te wijken.

De commissie heeft, na ernstige overweging gemeend dat in de lijst-*H o u t z a g e r s* voorgestelde benamingen der geslachten :

Pinus = pijn of pijnboom

Picea = spar

Abies = den

te moeten overnemen.

Zij is er zich ten volle van bewust, dat het in het algemeen niet wenschelijk is om een gebruikelijken naam voor een der

boomsoorten, vooral niet voor onze voornaamste soort, door een anderen te vervangen.

Zij is echter van meening, dat de thans bestaande toestand der benaming verwarrend werkt, niet vereenigbaar is met de beteekenis en het wetenschappelijke peil van den boschbouw in ons land en daarom zoo spoedig mogelijk dient plaats te maken voor een geordenden toestand, met doeltreffende, zooveel mogelijk op historischen grondslag rustende, benamingen.

Immers, behalve voor *Pinus silvestris*, kan bij de genoemde geslachten thans niet worden gesproken van algemeen geldende benamingen. De naam „den” wordt geheel willekeurig, nu eens voor vertegenwoordigers van het geslacht *Pinus*, dan weer, of tevens, voor die van de geslachten *Picea* of *Abies* gebruikt.

Onder „spar” verstaat de een een *Picea*- en de ander een *Abies*-soort of ook wel beide. De naam „groveden” voor *Pinus silvestris* berust slechts op de tegenstelling met „fijne” den voor *Picea excelsa*, welke soort echter onder de *Picea*-soorten volstrekt niet het meest voor de onderscheiding „fijn” in aanmerking komt en die gewoonlijk door dezelfde personen als Kerstversiering „Kerstspar” wordt geheeten. Evenmin is de bijvoeging „grove” voor *Pinus silvestris* juist, omdat er, ook in ons land, verscheidene *Pinus*-soorten zijn, die met meer recht aanspraak daarop kunnen maken.

Het is onze commissie niet met zekerheid bekend, waar en wanneer de naam „groveden” in ons land het eerst burgerrecht heeft verkregen; zij vermoedt, dat deze naam afkomstig is uit Noord-Brabant; zij vermoedt, dat deze naam algemeen inheemsch was en nog is en dat hij dagteekent uit den tijd — in het begin der 19e eeuw — toen *Pinus silvestris* aldaar in het groot voor boschaanleg werd gebezigd.

Onze commissie ontveinst zich geenszins de moeilijkheid om een naam, die zóó algemeen is en zich zóódanig met onzen boschbouw heeft vereenzelvigd, te veranderen. Van verschillende zijden is haar dan ook reeds bij voorbaat afkeuring voor een dergelijk streven kenbaar gemaakt.

Zij acht het desalniettemin haar plicht om met den meesten ernst aan te dringen op het prijsgeven van den naam „groveden” en op het aanvaarden van eene verschillende benaming voor de geslachten *Pinus*, *Picea* en *Abies*. Zij is ervan overtuigd, dat deze naamsveranderingen bij langer uitstel steeds moeilijker zullen zijn door te voeren doch dat zij thans binnen enkele jaren zullen zijn ingeburgerd, indien de in ons land op boschbouwgebied toonaangevende lichamen, zooals de Nederlandsche Boschbouwvereniging, het Staatsboschbeheer, de Nederlandsche Heidemaatschappij, de Landbouwhoogschool en het Rijksboschbouwproefstation, zich daartoe gezamenlijk inspanssen.

Wat de vaststelling der nieuwe namen betreft, kan volgens onze meening slechts één weg worden gevolgd en wel die, welke de geschiedenis aanwijst.

Voor *Pinus silvestris* is de naam „pijn” of „pijnboom”, waar dit welluidender klinkt, de van oudsher gebruikelijke.

Zoo noemt Dr. van Hall in de „Kruidentuin van 's Rijks Hoogere Burgerschool te Middelburg” 1871 het geslacht *Pinus*: pijnboom; *P. pinaster*: zeepijn, zeeden, hangende pijnboom; *P. silvestris*: den, grove spar, mastboom, spar....., dennepijnboom. Hij spreekt verder van de vruchten van deze en andere *pijnboomen*.

In van Hall, *Flora Belgii septentrionalis* 1825 leest men op pag. 686 en 687: *Pinus* = pijnboom, *P. sylvestris* = dennepijnboom, *P. pinaster* = hangende pijnboom, *Pinus Abies* (onze *Picea excelsa*) = sparre pijnboom.

In de *Flora van Nederland* van Prof. C. A. J. A. Oudemans (1859—1862) vindt men voor *Pinus silvestris*: den, mastboom, Schotsche spar, wilde pijnboom; voor *Pinus maritima*: zeepijn.

In zijn *Leerboek der Plantkunde* 1868 komt hij tot dezelfde conclusie. Daar noemt hij ook andere *Pinus*soorten, zooals *Pinus Strobilus*: Weymouth's pijn en spreekt van *pijnnoten* voor de zaden van *Pinus cembra*.

In Oudemans *Flora* III, 1874, pag. 142 en volgende, vindt men eveneens deze benamingen. Ook hier wordt het geslacht *Pinus*, pijn genoemd en wordt gesproken van *Pinus silvestris* als wilde pijnboom en van den Weymouth's *pijn*.

De *Flora van Heukels* van 1907 geeft voor het geslacht *Pinus* aan „den” en „pijn”.

Ook thans is het woord *pijnappel* nog gebruikelijk.

De naam „den”. word te vertegenwoordigers van het geslacht *Abies* wordt terug gevonden in den van oudsher bekende naam „dennenhout” voor dat van den zilverden (*Abies alba*).

De benaming van de geslachten *Picea* en *Abies* met resp. „spar” en „den” zal waarschijnlijk weinig tegenkanting ontmoeten. Dan mag men echter niet opzien tegen den strijd, om de weinig fraaie en onlogische benaming „groveden” voor een *Pinus*soort over boord te werpen en hiervoor in de plaats den historischen, oud-Hollandschen naam „pijn” of „pijnboom” weer voor alle *Pinus*soorten in eere te herstellen.

Op grond van het bovenstaande dringt onze commissie met kracht aan op de aanvaarding van de namen:

pijn of pijnboom voor het geslacht *Pinus*, dat ons het grenenhout levert,

spar voor het geslacht *Picea*, dat ons het vurenhout levert,

den „ „ „ *Abies*, „ „ „ dennenhout „

Wij vestigen er hierbij tevens de aandacht op, dat in de

bovengenoemde Flora van Prof. Oudemans het vuren-
hout heet te komen van *Pinus silvestris*, het grenenhout van
onze *Abies alba*, het dennenhout van onze *Picea excelsa*, een
en ander op gezag van een generaal der artillerie. Dit toont
wel aan hoe de boschbouwwetenschap toen nog op laag peil
stond en geen invloed kon uitoefenen op een juiste en weten-
schappelijke benaming. Bovendien was de benaming toen van
minder belang, doordat alle drie geslachten tot 1 geslacht
Pinus (*P. silvestris*, *P. Picea* en *P. Abies*) gerekend werden.

Thans volgen in alphabetische orde eenige toelichtingen
betreffende synonieme namen of andere bijzonderheden van
de in de lijst voorkomende houtsoorten. Daaruit zal blijken
dat, in het bijzonder bij de aangegeven en toegelichte hoofd-
en synonieme namen, er in vele opzichten nog *verschillende*
inzichten bestaan, waarover geen internationale en volledige
overeenstemming is verkregen.

In zulke gevallen is door de Commissie aangegeven, aan
welken naam om verschillende redenen de voorkeur moet
worden gegeven, allereerst door het plaatsen van dien naam
in de 1e kolom, doch vervolgens ook door de hieronder op-
genomen gedetailleerde toelichting. Zij steunt hierbij voor een
belangrijk gedeelte op de op dit gebied door Prof. Dr. J.
Valckenier Suringar verrichte uitgebreide studiën,
waarvan de resultaten in verschillende Mededeelingen der
Landbouwhoogeschool van de laatste jaren (deel 30, 32, 34)
en in de jaarboekjes der Ned. Dendrologische Vereeniging
zijn gepubliceerd. Zij acht het van groot belang, dat in dit
verslag al die gevallen in het kort omschreven zijn. Hierdoor
wordt n.l. bereikt, dat, wanneer later door onderling overleg
een van de synoniemgevallen mocht worden opgelost op een
andere wijze dan in deze lijst is aangegeven, men gemakke-
lijker zal kunnen begrijpen *waarom* dit is geschied en zich
voor de motieven, die daartoe hebben geleid, waarschijnlijk
ook meer zal interesseeren. Anders heeft het allicht ten ge-
volge dat — door niet begrijpen — eenigszins cynisch zal
worden gespot over namen „die alweer veranderd zijn”.

1. *Acer campestre*. Als Nederlandsche namen zijn hier aan-
gegeven „Spaansche aak” en „veldeschdoorn”. Alhoewel de
laatste naam thans in de praktijk het meest wordt gebruikt,
is de eerste vooraangezet, wijl dit de naam is van de lijst van
de Natuurhistorische Vereeniging.

2. Als synonieme naam is bij *Acer platanoides* var. *Reiten-
bachii* toegevoegd var. *rubrum*, wijl Rehder en anderen
dien naam aan deze variëteit geven. De commissie meent
echter den variëteitsnaam *Reitenbachii* te moeten behouden.

3. *Acer pseudoplatanus*.

Het doet eenigszins eigenaardig aan, hier achter het on-

zijdige *Acer*, den mannelijken uitgang *us* in den soortnaam aan te treffen. *Taalkundig* juister zou hier zijn *Acer pseudo-platanum*, of *Acer Pseudoplatanus*. Dit laatste wegens *Platanus* en zooals ook *Linnaeus* het deed. Echter is in de lijst het algemeen gebruikelijk *Acer pseudoplatanus* aangehouden.

4. *Aesculus Hippocastanum*.

De naam „wilde” kastanje (zie rapport N. H. V. 1906) is vervangen door den voor deze soort eveneens gebruikelijken naam „paardekastanje”. Aldus wordt een einde gemaakt aan de tegenstelling „wilde” en „tamme” kastanje bij 2 houtsoorten, die botanisch *niets* met elkander gemeen hebben. *Aesculus* is een *Choripetaal*, *Castanea* een *Monochlamydee*.

5. *Aesculus Pawia*.

Pawia (afgeleid van den eigenaam Paauw) is juister dan *Pavia*. Aangezien de naam *Pavia* in de spreektaal algemeen gebruikelijk is, is deze in dit geval in de rubriek voor Nederlandsche namen opgenomen.

6. *Ailanthus glandulosa*.

De naam *altissima* is ouder dan *glandulosa*. *Miller* heeft n.l. in 1768 een *Toxicodendron altissimum* beschreven. Het is echter nog niet zeker of met dezen giftboom inderdaad onze *Ailanthus* is bedoeld. Zoolang dit niet vaststaat en totdat deze zaak internationaal geregeld is, dient de naam *altissima* als synonieme naam te gelden.

7. *Alnus incana*.

De N.H.V. geeft voor deze soort den naam „grauwe” els. Deze benaming is in de lijst bijgevoegd, alhoewel „grijze” elsthans de vrijwel uitsluitend gebruikte benaming is.

8. *Berberis vulgaris*.

De weinig of niet gebruikelijke naam „zuurbes” van de N.H.V. is tusschen haakjes bijgevoegd.

9. *Betula pendula*.

De naam *pendula* is de oudste en dus de meest juiste naam voor deze soort. Hij is echter eenigszins verwarrend, wijl men ook een treurvarieteit heeft van dezelfde soort, (in de naamlijst genoemd *pendula var. tristis*). Afgezien hiervan is overigens de naam ook niet ongeschikt, wijl de ruwe berk (*Betula pendula*) ook in zijn niet-treur vorm, veel fijner getakt is, met ook overhangende takjes, dan de veel stugger gebouwde *Betula pubescens* (zachtharige berk).

10. *Betula pubescens*.

De naam „alba” van *Roth* is de oudste, dus eigenlijk de wettige naam. Immers, deze naam is afkomstig van de oude benaming van *Linnaeus*, die toen voor beide soorten gold.

Roth heeft later de splitsing gemaakt in *Betula pendula* = de ruwe berk en *Betula alba* = de zachtharige berk. Vandaar de schrijfwijze *Betula alba* (L. s. s.) Roth, geheel overeenkomstig artikel 47 van de Weener-Code, voorschrijft dat bij splitsing van een soort, de oorspronkelijke naam van het geheel moet overgaan op één der deelen. (s. s. = sensu stricto = in beperkten zin, wijl *Betula alba* van *Linnaeus* ook betrekking heeft op *Betula pendula*).

Echter is in dit geval de naam „alba” zeer verwarrend, wijl deze benaming zeer veel gebruikt is en wordt voor wat „pendula” of „verrucosa” moet heeten. Vandaar dat de voorkeur is gegeven aan den *ondubbeltzinnigen* naam „pubescens”. Hetzelfde doen Rehder (Manual van 1927) en Bailey (Cyclopedia). Internationaal overleg zal tenslotte den meest verkieslijken naam moeten vaststellen.

11. *Carya alba Koch* is een *latere* homonieme naam van *Carya alba Nutt.* = *Carya ovata Koch*. Indien de voorstellen van het Internationaal Botanisch Congres van 1930 te Cambridge in een volgend congres definitief worden aangenomen, en *alle latere homoniemen als onwettige namen worden verworpen*, dan zou de naam *C. alba Koch* als later homoniem van *C. alba Nutt.* moeten worden vervangen door *C. tomentosa Nutt.*

Het is echter zeer onwaarschijnlijk dat zulks zal geschieden; daarom is de naam *tomentosa Nutt.* niet als synonieme naam opgenomen.

12. *Castanea sativa*.

De naam „tamme” kastanje is vervangen door „gewone” kastanje. De boom is niet tam of wild; alleen zijn van deze soort de vruchten eetbaar.

13. *Cedrus libani*.

Naar het oordeel der commissie is het, alhoewel volgens de nomenclatuurregels geografische soortnamen *niet* met hoofdletter worden geschreven en daarom hier deze regel ook is gevolgd, niet geheel juist dit ook te doen met „libani”. Immers „libani” is niet een geografisch bijvoegelijk naamwoord als bijv. *libanitica* (wat dus in ieder geval met kleine letter wordt geschreven) doch de genetivus van het zelfstandig naamwoord *Libanum* = de Libanon. De naam „libani” is de oudste, doch wordt door sommigen verworpen, wegens de wijze waarop de naam is gepubliceerd. Vandaar dat hier „libanitica” als synonieme naam is opgenomen.

14. *Chaenomeles japonica*.

De naam *japonica* dateert van 1784 (Thunberg, *Flora japonica*). Naast de „japonica” bestaat nog een 2e soort *Ch. Maulei*, die kleiner blijft, wrattige twijgen heeft, bladeren met een gekartelden rand (*japonica* heeft gezaagden bladrand),

kleinere en meer oranjekleurige bloemen en kleinere vruchten.

Volgens Koidzumi, Bailey en Rehder is de bovengenoemde omschrijving van 1784 identiek met de kenmerken van *Ch. Maulei*. Is dit juist, dan zal de soort, waar het hier om gaat, *Ch. lagenaria* moeten heeten naar een latere beschrijving van Loiseleur, die inderdaad de hier bedoelde soort heeft beschreven. Wijl deze kwestie nog niet ten volle is uitgemaakt, is de naam *japonica* behouden en *lagenaria* als synonieme naam opgenomen.

15. *Chamaecyparis nootkaënsis*.

Deze *Chamaecyparis*soort is afkomstig uit de Nootka sound, weshalve de vroeger gebruikelijke naam „nootkaënsis” als Duitsch insluipsel is vervangen door „nootkaënsis”. Eigenlijk zou dit zelfs moeten zijn „nootkatensis”, zooals de naam het eerst is geschreven en zooals Rehder het nog doet. Doch die „t” moet, gelijk uit de herkomst blijkt, oorspronkelijk een druk- of schrijffout zijn geweest, zoodat het gewenscht is dit niet aldus voort te zetten.

16. *Cornus sanguinea*, is genoemd „wilde” kornoelje, niet „roode” kornoelje zooals in de lijst der N.H.V. staat. „Roode” kornoelje is niet gewenscht, wijl deze soort geen roode, doch bruingroene takken heeft, terwijl juist de *Cornus stolonifera* opvalt door zijn typisch roode twijgen en daarom de *roode* kornoelje is genoemd.

Den naam „sanguinea” ontleent de wilde kornoelje aan de kleur der vruchten. De „stolonifera” heeft witte bessen. Echter is de kleur der takken hier het steeds opvallende en meest typeerende punt van onderscheid.

17. *Cotinus Coccygea*.

Koch schrijft *Coccygia* doch het woord is afgeleid van het Grieksche „kokkugea”, een plantennaam, dien men in de Grieksche woordenboeken aantreft en die in het Latijn vertaald wordt als *Coccygea*. De naam wordt o.a. ook zoo gebruikt door Graebner in de Mitteilungen der Deutschen Dendrologischen Gesellschaft. De klemtoon is naar het latijn gelegd op de y, dus *Coccygea*.

18. *Crataegus Carriërii*.

De tusschen haakjes geplaatste naam *Lavallei* is ouder. Het is echter niet zeker dat met beide namen dezelfde soort bedoeld. Volgens Vauvel toch, eten de vogels nooit de vruchten van *Lavallei*, daarentegen zeer gaarne die van *Carriërii*, wat op twee verschillende soorten zou wijzen.

19. *Crataegus coccinea* heeft geen roode bloemen doch mooie, groote roode vruchten. Aan deze roode vruchten is dan ook de naam ontleend.

20. *Evonymus*.

Hiervoor geeft de N. H. V. den naam „kardinaalsmuts“, die in de lijst als 2e naam is opgegeven na den meer gebruikelijken van „papenmuts“.

21. *Fagus silvatica*.

Hiervan heeft de N. H. V. slechts één soort, de „beuk“. Aangezien hier te lande meer dan één soort voorkomt, is de *Fagus silvatica* aangegeven als *gewone* beuk. Hetzelfde geldt voor verschillende andere houtsoorten, zoodat deze opmerking dus niet telkens herhaald zal worden.

22. *Gleditschia triacantha*.

De minder juiste Grieksche uitgang „os“ van den soortnaam is hier en elders vervangen door de Latijnsche uitgangen us, a, um. Hetzelfde is dus ook gebeurd bij *Tilia platyphylla* voor *platyphyllos*, conform den bestaanden naam *T. heterophylla*.

23. *Larix leptolepis* is volgens R e h d e r dezelfde plant als de vroeger beschreven *Pinus Kaempferi*. In dit geval zou dus *Larix Kaempferi* de oudere en daarom wettige naam zijn, welke naam dan ook door R e h d e r aan deze soort wordt gegeven.

Uit de beschrijving van K a e m p f e r en volgende auteurs is echter niet op te maken dat zij daarmede inderdaad onzen Japanschen lork hebben bedoeld, weshalve de naam „leptolepis“, de eerste met voldoende beschrijving, als meest waarschijnlijke voorop is geplaatst.

24. *Liriodendrum*.

De Grieksche onzijdige uitgang „on“ is verlatiniseerd in het Latijnsche „um“.

25. *Lonicera Xylosteum*, is in de lijst der N. H. V. aangegeven als roode kamperfoelie. Wijl deze soort *niet* rood bloeit en ook de andere soorten roode vruchten hebben, is in onze lijst de meer passende naam van *Europeesche struikkamperfoelie* aangenomen. Dit te meer, daar de *Lonicera tatarica* *wel* rood bloeit.

26. Bij *Malus silvestris* Mill. is achter den te verwerpen naam *Pirus Malus* L. bijgevoegd p.p. = pro parte of gedeeltelijk. De naam *Pirus Malus* van L i n n a e u s voor den wilden appel heeft n.l. zoowel betrekking op *Malus silvestris* Mill. als op *Malus pumila* Mill., een soort met meer behaarde bladeren en bladstelen.

27. Voor *Myrica Gale* is als synoniemnaam ook aangegeven *Gale palustris*. Dit in verband met de studies van den Heer en Mevrouw van Vloten-v. d. Bergh in „Lebensgeschichte der Blütenpflanzen Mitteleuropa's“ (Dr. C. S c h r ö t e r e.a., 1928 pag. 559—599), die het tegenwoordige ge-

slacht *Myrica* splitsen in de geslachten *Gale*, *Myrica* en *Comptonia*.

28. *Picea ajanensis* en *jezoënsis* zijn oorspronkelijk als twee afzonderlijke soorten beschreven. Bij *jezoënsis* zouden de naalden scherper gepunt zijn dan die van *ajanensis*.

Later wordt echter de *jezoënsis* door vele botanici geïdentificeerd met *ajanensis* (Beissner 2e editie, Koehne, Rehder, Elwes en Henry).

Is *jezoënsis* hetzelfde als *ajanensis*, dan is *jezoënsis* de oudste en dus de juistere naam. Aangezien zulks echter nog niet vaststaat en men uit de beschrijvingen en afbeelding moet opmaken, dat *jezoënsis* inderdaad een andere soort kan zijn, die dan tot nu toe niet voldoende geïdentificeerd is, is de naam *ajanensis* als 1e naam behouden.

Bij den te verwerpen naam *P. Alcockiana* Hort., is bijgevoegd *non Carr.*

De *P. Alcockiana* Carr. is n.l. een geheel andere soort, die in de groep *Eupicea* thuis hoort (ronde of vierhoekige naalden) terwijl *P. ajanensis* tot de groep *Omorica* behoort (platte naalden).

29. *Picea canadensis*.

P. glauca is een jongere naam dan *canadensis* en voor deze spar daarom onwettig.

Indien echter ooit *Tsuga* onder het geslacht *Picea* zou worden ondergebracht (*Tsuga* heeft zooals bekend, in habitus en kegelbouw daarmede veel overeenkomst en staat in botanische kenmerken tusschen de beide geslachten *Picea* en *Abies* in), dan zou deze zijn oudsten naam *canadensis* moeten behouden en dus dan *Picea canadensis* Lk moeten heeten. In dat geval zou de tegenwoordige *P. canadensis* het meeste aanspraak maken op den naam „*Picea glauca*” en daarom noemt Rehder hem reeds nu zoo. Indien een en ander echter niet geschiedt — wat wel het waarschijnlijkst is — dan blijft *P. canadensis* volgens de bestaande Regels de meest juiste naam.

30. *Picea morinda*.

De naam *Smithiana* is ouder (1832 door Wallich beschreven in *Plantae asiaticae rariores*).

De naam *morinda* dateert van 1836 (Lawson).

Het staat echter uit de bovenbedoelde beschrijving niet vast of inderdaad met deze soort de *Picea morinda* identiek is. Dit vooral, wijl door Wallich de kegel als opstaande is beschreven en ook andere aanwijzingen doen vermoeden, dat door hem een *Abies*soort is bedoeld.

31. *Picea sitchensis*.

De namen *sitchensis* en *Menziesii* werden onafhankelijk van elkander in hetzelfde jaar, 1833, gepubliceerd. Echter was

de naam *sitchensis* reeds 2 jaar eerder (in 1831) in een academische verhandeling, die pas in 1833 werd gedrukt, medegedeeld door B o n g a r d. Vandaar dat deze naam t.o. der prioriteit de voorkeur moet hebben boven *Menziesii*.

Er is echter nog een derde naam, te weten *Picea falcata*. Deze is ontleend aan een beschrijving, in 1832 door R a f i n e s q u e gegeven aan planten, die in 1804—1806 door de reizigers L e w i s en C l a r k e verzameld waren.

Picea falcata is volgens deze omschrijving identiek met *P. sitchensis* en dan ook door S a r g e n t als synoniem onder *sitchensis* geplaatst.

Indien dit inderdaad juist mocht blijken, zou *falcata* de oudste officieel gepubliceerde naam zijn. Internationaal overleg zal tenslotte moeten uitmaken, welke naam moet worden gebruikt.

32. *Pinus maritima*.

Deze soort werd door M i l l e r beschreven in 1768. De omschrijving van M i l l e r was voor die dagen, toen er nog weinig *Pinus*soorten bekend waren, voldoende duidelijk (lange, gladdé naalden, lange kegels). Toen echter later *P. halepensis* bekend werd, werd dezelfde naam ook aan den *halepensis* verbonden, zoodat de naam *maritima* dus gold zoowel voor deze soort als voor de oorspronkelijk door M i l l e r beschrevene, die later, met nauwkeuriger omschrijving *Pinus pinaster* werd genoemd.

Dit is de reden waarom sommigen (o.a. G r a e b n e r) den naam *maritima*, alhoewel de oudste, niet gebruiken. Wijl het echter zeker is dat M i l l e r met zijn benaming slechts de lateromschreven *pinaster* kan hebben bedoeld, is de naam „*maritima*” als oudste behouden.

33. *Pinus montana* var. *uncinata* wordt nog gesplitst in :

P. montana var. *uncinata rostrata* A n t., met aan de lichtzijde van alle zaadschubben een snavelvormig sterk omgebogen pyramidale apophyse ; hoogte der pyramide éven groot of grooter dan de middellijn van het grondvlak ; de kegels meer hangend ; en :

P. montana var. *uncinata rotundata* A n t., met meer horizontaal staande kegels. Alleen de onderste zaadschubben aan de lichtzijde der kegels hebben een omgebogen pyramidale apophyse. De hoogte van deze pyramide is kleiner dan de middellijn van het grondvlak (naar B e i s s n e r).

34. *Pinus nigra*.

In de lijst is *P. nigra* var. *calabrica* niet als een afzonderlijke variëteit opgenomen, doch als identiek aangenomen met den gewonen *P. nigra* var. *corsicana*.

De vaak gebruikte naam „*laricio*” moet vervallen, daar de naam „*nigra*” ouder is.

De naam „taurica” is vervangen door den ouderen naam Pallasiana.

35. *Populus alba* en *canescens*.

In de lijst van de N.H.V. is de *canescens* aangegeven als abeel, de *alba* als witte abeel. Het lijkt de commissie niet juist om als Nederlandsche naam aan den kruisingsvorm (*P. canescens* = *P. alba* x *P. tremula*) den hoofdnaam te geven. Vandaar, dat de oorspronkelijke *P. alba* abeel is genoemd en de kruising, wegens de niet witte maar meer grijze beharing op den achterkant der bladeren en op de jonge twijgen, de *grauwe abeel*.

Als varieteit is mede opgenomen de meer fastigiaat groeiende vorm met bijna uitsluitend handvormig gelobde bladeren „*P. alba* var. *Bolleana*”. Deze vorm is, in verband met de groeiwijze, „*steile abeel*” genoemd. De naam „*pyramidalis*” is niet juist, wijl de soort niet *pyramidaal* doch *fastigiaat* opgroeit, en is doende jonger dan de naam „*Bolleana*”.

36. *Populus balsamifera*.

Hier is *balsamifera* ongetwijfeld de oudste naam. Doch volgens *Sargent* is het niet uit te maken, of *Linnaeus* met „*balsamifera*” inderdaad de soort bedoeld heeft, die wij onder dezen naam kennen, wijl zijn beschrijving wel in vele opzichten met deze soort klopt, o.a. ook gewaagt van de klevrige, welriekende knoppen, doch met geen enkel woord rept van den *ronden* bladsteel, wat toch juist een van de meest typische kenmerken is voor de soort.

Het is dus mogelijk dat — zooals *Rehder* aanneemt — *Linnaeus* een *andere* Amerikaansche soort voor zich heeft gehad.

Mocht dit inderdaad het geval zijn geweest, zoo zou de naam *balsamifera* L. voor de hier behandelde soort moeten vervallen en zou *P. monilifera* — wat *Rehder* dan ook doet — aldus moeten heeten.

Later wordt deze populier door *du Roi* beschreven, die wèl spreekt over den *ronden* bladsteel. Hij noemt hem *P. balsamifera* L., in de overtuiging dat *Linnaeus* dezelfde plant bedoeld heeft. Indien hij zich hierin vergist, dan zou de naam voor onze soort kunnen luiden *P. balsamifera* *du R.* (*non* L.).

Maar ook dit is niet juist, want ten eerste moet de naam *balsamifera* L., dan voor onze *P. monilifera* gebruikt worden en ten tweede is er een oudere naam *tacamahaca*, zoodat de populier in kwestie in dit geval zeker niet mag heeten *P. balsamifera* *du R.* doch de naam dan moet luiden *P. tacamahaca* Mill. De oudere beschrijving van *Miller* van zijn *P. tacamahaca* laat n.l. geen twijfel over hetgeen er mede bedoeld is.

37. *Populus canadensis*.

Deze naam moet worden opgevat als een verzamelnaam

van de verschillende kruisingen tusschen *P. monilifera* x *P. nigra*, dus van diverse vormen, die hier als Canada's bekend staan (Brabantsche stander, Virginische populier, Meipepel, Baaksche of Keienburgsche populier, Schijndelsche populier, Heeswijksche witte enz.).

38. *Populus monilifera*.

In dit geval is de als synoniem opgegeven naam *P. deltoides* de *oudere* en moest deze dus daarom eigenlijk den voorrang hebben.

Doch reeds Elwes en Henry hebben in „the Trees of Great Britain and Ireland” medegedeeld, dat de beschrijving van Marshall van 1785 zoo onvolledig is dat daaruit onmogelijk is op te maken welke soort werd bedoeld. Trouwens Marshall wijst er in de inleiding met nadruk ook zelf op, dat het *niet* zijn bedoeling is in zijn werkje een wetenschappelijke verhandeling te geven, doch slechts een zeer populaire beschrijving.

De beschrijving van 1789 van Aiton, die de soort *monilifera* noemde, laat daarentegen geen twijfel omtrent de identiteit, zoodat deze naam de voorkeur verdient.

39. *Prunus Amygdalus*.

Hier is *Prunus communis* eigenlijk de oudste en wettige naam (*Amygdalus communis* L.). Bij *Prunus* gevoegd is echter deze benaming voor den amandel zeer onjuist.

40. *Prunussoorten*.

De in de lijst der N.H.V. aangegeven namen, voor *Prunus cerasifera* van *kerspruim* en voor *Prunus insititia* van *kroosjespruim*, zijn niet juist. De *cerasifera* is de *kroosjespruim* (met variëteit *Pissardii*), de *insititia* de gewone pruim. De *Prunus domestica* is voorts niet de gewone pruim, maar de kwetspruim.

Teneinde het systeem der gewone namen te verbeteren, zijn alleen soorten, die tot de groep *pruim* behooren met dezen hoofdnaam genoemd, dus ook de *Prunus spinosa* *sleedpruim* (sleedoorn); alles, wat tot de groep *kers* behoort, als *kers*; en alles, wat tot de groep *troskers* behoort, als *troskers* dus:

- Prunus Padus = gewone troskers; N.H.V.: vogelkers.
- „ lusitanica = Portugeesche troskers.
- „ Laurocerasus = lauriertroskers.
- „ serotina = late troskers; N.H.V.: Amerik. vogelkers.
- „ virginiana = Virginische troskers; N.H.V.: Virginische kers.

41. *Pseudolarix Kaempferi*.

Deze naam is de oudste en dateert van 1854; de naam „*amabilis*” van Nelson is van 1866. Volgens Rehder is echter de naam *Kaempferi* hier niet geldig. Rehder neemt n.l. de mogelijkheid aan, dat *Larix* en *Pseudolarix* te

eeniger tijd in één geslacht zullen worden vereenigd. En daar volgens Rehder *Larix leptolepis* recht heeft op den naam „*Larix Kaempferi*”, zou bij vereeniging der twee geslachten onze *Pseudolarix* dien soortnaam niet kunnen behouden. Derhalve geeft Rehder hem reeds nu den jongeren naam *amabilis*. Maar de redeneering van Rehder is in strijd met de internationale regels; bovendien is de kans op vereeniging van *Larix* en *Pseudolarix* in één geslacht zoo klein, dat om deze reden de naam *amabilis* ook weinig recht van bestaan heeft.

42. *Pseudotsuga Douglasii*.

De naam *taxifolia* is de oudste (Lambert 1803, Description of the Genus Pinus). De onderwerpelijke soort had dus dezen naam reeds, toen Douglas haar voor de 2e maal (na Menzies) in 1825, ontdekte.

Echter is gebleken dat toen Lambert het door Menzies gezonden materieel beschreef, dit materieel was verwisseld geworden. De kegels waren zoek geraakt en wat hij van de naalden mededeelt, klopt meer met *Tsuga* dan met den *Douglasden*.

Intusschen waren uit de door Douglas gezonden zaden planten gekweekt en werden deze door Lindley geïntroduceerd en beschreven als *Abies Douglasii* (1833). In een latere editie van Lambert's werk (1837) schrijft deze, dat hij sinds de vorige beschrijving materiaal van Douglas heeft ontvangen en nu beschrijft hij ook den kegel zóó dat het duidelijk onze Douglas is. Hij laat nu zelf ook den naam „*taxifolia*” vallen en neemt den naam „*Douglasii*” over.

Hieruit volgt dus dat inderdaad, niettegenstaande de naam *taxifolia* de oudste is, de naam *Douglasii* toch juister is, wijl de eerste beschrijving van Lambert niet de juiste soort weergeeft.

Echter is er nog een 3e naam, n.l. *mucronata*, door Rafinesque gegeven aan materiaal, verzameld door Lewis en Clarke (1832).

De naam „*mucronata*” (1832) is dus ouder dan *Douglasii* (1833). Doch reeds Endlicher achtte de beschrijving van Rafinesque niet voldoende om de soort te herkennen, en Valckenier Suringar komt ook thans — na hernieuwd onderzoek — tot hetzelfde resultaat.

De naam *Douglasden* is vrij willekeurig. Nademaal zoowel *Pseudotsuga* als *Tsuga* morfologisch tusschen *Picea* en *Abies* in staan, ware hier zoowel de naam *den* als *spar* te gebruiken. Echter is de eerste gekozen, wijl beide geslachten door den vorm hunner naalden en het ontbreken van bladkussens het dichtst bij den *Abies* staan. (Engelsch: Douglasfir; Fransch: sapin de Douglas; Duitsch: Douglastanne).

43. *Quercus palustris*.

Aangezien deze soort bij voorkeur juist niet in moerassen voorkomt, is de naam *moeraseik* onjuist en derhalve vervangen door *kleinbladerige* Am. eik, naast *Quercus rubra* = gewone Am. eik.

44. *Quercus rubra*, is de oudste naam voor deze soort (Linnaeus), die echter door Sargent en ook in Rehder's Manual 1927 *Quercus borealis* wordt genoemd.

Dit is eenzelfde kwestie als bij *Populus balsamifera* (*tacamahaca*) uiteengezet. De oorspronkelijke omschrijving van Linnaeus is n.l. onvoldoende om daaruit onzen gewonen Am. eik te herkennen. Daarom zou de jongere naam *borealis*, die daartoe wel voldoende is beschreven, de meer juiste zijn.

De *Quercus rubra* is later onder dienzelfden naam juist beschreven door du Roi (1772). Om deze reden wordt de soort ook wel *Quercus rubra* du R. genoemd; du Roi is hierbij — evenals bij den *Populus balsamifera* — in de overtuiging, dat Linnaeus dezelfde plant bedoeld heeft. De naam *Q. rubra* du R. is dan ook niet juist, temeer daar dan de naam *borealis* ouder is. Zoodat, indien men den naam *Q. rubra* L. zou laten vervallen, *Q. borealis* de voorkeur heeft. Echter is *Q. borealis* een nomen erraticum en is het ook om deze reden beter den naam *Q. rubra* L. te behouden.

45. *Rhododendrum* in de plaats van het Grieksche *on*.

46. *Rhodotyphlus* in de plaats van het Grieksche *os*.

47. *Robinia Pseudacacia*.

De onjuiste Nederlandsche naam *acacia* (zie ook de lijst N.H.V.) is vervangen door *robinia*. *Acacia* is een geheel ander geslacht, dat hier in ons land niet inheemsch is. Wel is waar zal het ook in dit geval in den beginne eenige moeite kosten om aan den naam „*acacia*” te ontnemen, doch dit kan naar het oordeel der commissie geen argument wezen, om die geheel onjuiste benaming te bestendigen.

48. *Rosa rubiginosa*.

De naam „*eglanteria*” is ouder, doch de desbetreffende beschrijving van Linnaeus (1753) is onvoldoende om daaruit deze soort te herkennen, terwijl later, in 1759, door hem *R. eglanteria* met gele bloemen wordt beschreven. Met de onvolledige eerste omschrijving is het mogelijk *R. eglanteria* L. 1753 = *R. eglanteria* L. 1759 te stellen. Heeft Linnaeus met zijn beschrijving van 1753 inderdaad dezelfde soort bedoeld als in 1759 — wat door de commissie is aangenomen — zoo vervalt daardoor dus voor de in de lijst opgenomen roodbloemige soort de naam *eglanteria* en komt daarvoor in de plaats *R. rubiginosa*.

49. *Salix*.

Voor *Salix cinerea* is de naam *grauwe wilg* (lijst N.H.V.)

vervangen door *grijze wilg*. De naam *bittere wilg* is veranderd in de algemeen gebruikelijke benaming *bitterwilg*. Eveneens de naam *bindwilg* voor *Salix viminalis* in den algemeen gebruikten naam *katwilg*.

Als synonieme naam is bij *Salix alba* var. *vitellina pendula* de door Rehder gebruikte naam *S. alba* var. *tristis* toegevoegd.

50. *Symphoricarpus racemosus*.

Rehder geeft hiervoor in zijn Manual van 1927 den naam *albus*, wjl hij meent dat deze soort identiek is met den in 1753 beschreven *Vaccinium album* van Linnaeus, zoodat dan *albus* de oudste naam zou zijn. Het is echter zeer twijfelachtig of hij in dezen wel gelijk heeft.

Vaccinium album wordt n.l. beschreven als een 2 voet hooge struik met witte bloemen. Genoemde *Symphoricarpus* bloeit echter rose en wordt veel hooger. Er is dus geen reden om den naam *racemosus* niet als den oudsten en juiststen te beschouwen.

51. *Thyja gigantea*.

De naam *plicata* is ouder; het is echter niet voldoende zeker of met de onder dien naam beschreven soort werkelijk *Thyja gigantea* is bedoeld.

Verder zij hier nog opgemerkt, dat voor dit geslacht evenals voor den *Thyopsis* de $y = \text{upsilon}$, dat is de Grieksche *u*, is geschreven. Dit is juist, wjl men deze letter in tal van namen aantreft en ook daar behoudt (*dasycarpum*, *dasystyla*, *Chaemaecyparis*, *platyphylla*, *monogyna*, enz.).

Er bestaat dus geen gegronde reden om hier van den overal elders gevolgdten regel af te wijken.

52. *Tilia americana* wordt door Rehder in 1927 in zijn „Manual“ herdoopt in *Tilia glabra*. Rehder is n.l. met Sargent van meening dat Linnaeus' soort te weinig onderscheidbaar is en dat met *T. americana* verschillende Amerikaanse soorten bedoeld kunnen zijn. Dit is dus een overeenkomstig geval als bij *Quercus rubra*.

Van deze soort wordt hier te lande gewoonlijk gekweekt een varieteit met roodachtige twijgen, te weten *T. americana* var. *rubra* Hort.

53. De hier te lande veel als laanboom gebruikte krimlinde is de *Tilia euchlora* Koch. Deze komt gewoonlijk in den handel onder den naam *T. dasystyla*, een te verwerpen naam die officieel moet luiden *T. dasystyla* Hort. (non Stev.).

De *T. dasystyla* Stev., de kaukasische linde wordt n.l. hier te lande niet gekweekt. Onze veel gebruikte Krimlinde is echter een kruisingsproduct van deze soort met *T. cordata*.

54. *Tsuga Mertensiana* : *Tsuga heterophylla*.

Tsuga Pattoniana : *T. Mertensiana*.

In dit geval is de vroegere toestand hersteld en zijn de oorspronkelijke namen *Mertensiana* voor den hoogopgaanden Hemlockden en *Pattoniana* voor den meer als struik groeienden vorm in de eerste koldm opgenomen.

De namen in de 2e rubriek mogen ouder zijn, de bijbehorende omschrijving is te onzeker om de bestaande namen met voldoende reden te mogen vervangen.

55. *Ulmus campestris*.

Ulmus campestris L. 1753 bevatte al onze iepesoorten. Miller splitste haar in vier soorten, welke ook nu nog erkend worden, n.l. :

- U. *campestris* (L.s.s.) Mill. = de gewone veldiep, met eenigszins behaarde twijgen, de bovenzijde der bladeren ruw.
- U. *glabra* Mill. = de gladde veldiep, met kale twijgen en gladde bladeren.
- U. *minor* Mill. = de kleinbladige veldiep, dië hier te lande in de duinstreek wordt aangetroffen met zeer kleine bladeren, van boven ruw.
- U. *scabra* Mill. = de ruwe iep (bergiep).

Er is alles voor te zeggen om, overeenkomstig artikel 47 van de Weener Code, dat voorschrijft, om bij splitsing van een soort den oorspronkelijken naam van het geheel te behouden voor een der deelen, hier de benamingen van Miller (1768) over te nemen.

Wijl ze daarom meer overeenkomstig de internationale Regels zijn, verdienen zij de voorkeur boven de door Rehder in zijn Manual van 1927 opgegeven namen, die als volgt luiden :

- voor U. *campestris* (L. s. s.) Mill. : U. *procera* Salisb.
- „ U. *glabra* Mill. : U. *foliacea* Gilib.
- „ U. *scabra* Mill. : U. *glabra* Huds.

Alleen den naam U. *minor* Mill. vindt men ook bij Rehder.

De naam *procera* in de plaats van *campestris* is te danken aan het niet opvolgen van bovengenoemden regel.

De naam *glabra* in de plaats van *scabra* is een gevolg van het feit, dat vóór Miller door Hudson een U. *glabra* beschreven werd, die door Rehder c.s. geacht wordt met onzen U. *scabra* identiek te zijn ; daarom staat er dan ook U. *glabra* Huds. Het spreekt vanzelf, dat de naam *glabra* Huds. aldus gegeven zijnde, de naam *glabra* Mill. vervallen moest, wijl geen twee soorten denzelfden soortnaam mogen hebben. Voor den gladden iep is de eerstvolgende jongere naam U. *foliacea* Gilib., welke dus met recht door Rehder in de plaats van U. *glabra* Mill. is gezet. Echter... het uitgangspunt van Rehder c.s. is bestrijdbaar. U. *glabra* Huds. omvat zoowel onzen U. *scabra* als een onderdeel van U. *cam-*

pestris L. en is dus onzuiver. Dit is reeds een reden om den naam te verwerpen; maar bovendien is er morphologisch niets voor te zeggen, om den ruwen iep met den naam *glabra* = glad te bestempelen.

Door de benamingen van *Rehder* c.s. is onherroepelijk verwarring gesticht. Dit is echter voor de commissie geen reden geweest, om deze verkeerde en onjuiste benamingen over te nemen, waardoor trouwens de verwarring niet zou opgeheven worden. De 4 namen van *Miller* behoorren historisch bij elkaar en zijn de beste, die men zich denken kan.

56. De hier veel als laanboom gebruikte *monumentaaliëp* is niet de eigenlijke monumentaaliëp (*U. glabra* Mill. var. *monumentalis* Rinz) doch *U. glabra* Mill. var. *Wheatleyi* Sim. Louis.

Wijl de monumentaaliëp hier te lande echter steeds onder den naam van „monumentalis” in den handel wordt gebracht is als te verwerpen naam bijgevoegd: *U. glabra* Mill. var. *monumentalis* Hort. (non Rinz). Aldus wordt, naar het oordeel der commissie, de thans in dit opzicht heerschende verwarring het duidelijkst aangegeven.

57. De naam *U. hollandica* Mill. is te beschouwen als een verzamelnaam van iepen, ontstaan uit de kruising *U. campestris* × *U. scabra*. Het is nog niet nauwkeurig uitgemaakt, welken varieteitsnaam hierbij onze Hollandsche iep moet hebben. Daarom is deze soort genoemd *U. hollandica* Hort. (non Mill.; *U. hollandica* Mill. is onzeker).

58. De bergtreuriëp is genoemd *U. scabra* var. *pendula* *Camperdownii* om de volgende reden:

Louison vatte oorspronkelijk onder den naam *pendula* de *pendula* en *horizontalis* te zamen.

Kirchner maakte later de verdeeling in beide varieteiten. *Rehder* meent ten onrechte, dat *Louison* met zijn *pendula* slechts de varieteit *horizontalis* heeft bedoeld. In dit geval zou de *horizontalis* dan recht hebben op den ouderen naam *pendula*.

Ter voorkoming van alle verwarring en mogelijkheid van latere naamsverandering, is daarom voor den bergtreuriëp de naam *Camperdownii* bijgevoegd, zooals *Henry* de varieteit reeds noemde (sub *montana*, wijl *Henry* den naam „*montana*” nog bezigde in plaats van „*scabra*”).

Arnhem, April 1932.

De Commissie:

L. A. SPRINGER, Voorzitter.

G. HOUTZAGERS, Secretaris.

Prof. Dr. J. VALCKENIER SURINGAR, }

Prof. S. P. HAM, }

J. H. JAGER GERLINGS, }

Leden.

BIJLAGE I.

NAAMLIJST
VAN ONZE VOORNAAMSTE HOUTGEWASSEN. 1)

Wetenschappelijke benaming		Nederlandsche — of als zoodanig voor- gestelde — naam	Opmerkingen
Vastgestelde naam	Te verwerpen of () synonleme naam		
Abies álba Mill.	Abies pectináta Dec. „ Picea Lindl.	zilverden	
Abies balsámea Mill.		balsemden	
Abies cephalónica Loud.		Grieksche den	
Abies cóncolor Lindl. et Gord.		
Abies firma S. et Z.		
Abies grándis Lindl.		
Abies nóbillis Lindl.		
Abies nóbillis Lindl. var. gláuca Beissn.		
Abies Nordmanniána Spach		Nordmannen	
Abies pinsapo Boiss.		Spaansche den	
Abies Veitchii Lindl.		
Acer campéstre L.		Spaansche aak veldeschdoorn	
Acer Negúndo L.		Negundo = oude geslachtsnaam
Acer platanoides L.		Noorsche eschdoorn	
Acer platanoides L. var. Reitenbáchii Nich.	(Acer platanoides L. var. rúbrum Herd.)	
Acer platanoides L. var. Schwédleri Nich.		
Acer pseudoplátanus L.		gewone eschdoorn	

1) Waar in de beide eerste rubrieken op geslachts-, soort-, of varieteitsnaam geen klemtoon is aangegeven, valt de klemtoon op de hoofdletter.

Wetenschappelijke benaming		Nederlandsche — of als zoodanig voor- gestelde — naam	Opmerkingen
Vastgestelde naam	Te verwerpen of () synonieme naam		
<i>Acer saccharinum</i> L.	<i>Acer dasycarpum</i> Ehrh.	zilvereschdoorn	
<i>Acer saccharum</i> Marsh.	<i>Acer saccharinum</i> Wgh.	suikereschdoorn	
× <i>Aësculus-carnea</i> Hayne	<i>A. rubicunda</i> Loisel.	roode paardekastanje	<i>Aesculus Hippocas-</i> <i>tanum</i> × <i>A. Pawia</i>
<i>Aësculus Hippocasta-</i> <i>num</i> L.		gewone paardekastanje	<i>Hippocastanum</i> = oude geslachtsnaam
<i>Aësculus Hippocás-</i> <i>tanum</i> L. var. <i>flóre</i> <i>pléno</i> Lemaire		dubbelbloemige paardekastanje	
<i>Aësculus octándra</i> Marsh.	<i>Pávia lútea</i> Poir.	gele paardekastanje	
<i>Aësculus Páwia</i> L.	<i>Pávia rúbra</i> Poir.	pavia	<i>Pawia</i> = oude geslachtsnaam
<i>Ailánthus glandulósa</i> Desf.	(<i>A. altissima</i> Swingle)	hemelboom	
<i>Alnus cordáta</i> Desf.		
<i>Alnus incána</i> Mönch		grijze els (grauwe els)	
<i>Alnus vulgáris</i> Hill	<i>Alnus glutinósa</i> Gaertn.	zwarte els	
<i>Amelánchier cana-</i> <i>dénsis</i> Med.		krenteboompje	
<i>Amélanchier ovális</i> Med.	<i>Amelánchier rotundifólia</i> Dum. Cours.	
<i>Araucária araucána</i> K. Koch	<i>Araucária imbricáta</i> Pav.	
<i>Arónia floribúnda</i> Spach		
<i>Bérberis vulgáris</i> L.		gewone berberis (zuurbes)	
<i>Bétula costáta</i> Trautv.		
<i>Bétula lénta</i> L.		
<i>Bétula nígra</i> L.	<i>Bétula rúbra</i> Mill.	
<i>Bétula papyrifera</i> Marsh.	<i>B. papyrúcea</i> Ait.	papierberk	

Wetenschappelijke benaming		Nederlandsche — of als zoodanig voor- gestelde — naam	Opmerkingen
Vastgestelde naam	Te verwerpen of () synonieme naam		
<i>Bétula péndula</i> Roth	<i>Bétula verrucósa</i> Ehrh. <i>Bétula álba</i> L. p. p.	ruwe berk	
<i>Bétula péndula</i> Roth var. <i>Youngii</i> en var. <i>tristis</i>		treurbek	
<i>Bétula pubéscens</i> Ehrh.	(<i>Bétula álba</i> [L. s.s.] Roth)	zachte berk	
<i>Bióta orientális</i> Endl.		
<i>Búxus sempervirens</i> L.		palmboompje	
<i>Caragána arborés- cens</i> Lam.		erwtestruik	
<i>Cárya álba</i> Koch	<i>Cárya tomentósa</i> Nutt. <i>Hicória álba</i> Br.	
„ <i>ováta</i> Koch	<i>Hicória ováta</i> Br. <i>Cárya álba</i> Nutt.	
<i>Carpínus Bétulus</i> L.		haagbeuk	Betulus = oude geslachtsnaam
<i>Castánea satíva</i> Mill.	<i>Castánea véscá</i> Gaertn.	gewone kastanje	ter vervanging van „tamme” kastanje (zie rapport onder No. 12)
<i>Catálpa bignonioides</i> Walt.	<i>C. syringifólia</i> Sims	
<i>Catálpa ováta</i> G. Don	<i>C. Kaémpferi</i> S. et Z.	
<i>Catálpa speciósa</i> Warder		
<i>Cédrus atlántica</i> Manetti		Atlasceder	
<i>Cédrus atlántica</i> Manetti var. <i>gláu- ca</i> Carr.		blauwe Atlasceder	
<i>Cédrus deodára</i> Loud.		Himalayaceder	
<i>Cédrus libani</i> Trew	(<i>C. libanítica</i> Lk)	Libanonceder	
<i>Céphalotáxus drupá- cea</i> S. et Z.		
<i>Chaenoméles japóni- ca</i> Lindl.	<i>Cydónia japónica</i> Pers. <i>Pírus japónica</i> Thbg (<i>Chaenoméles lagenária</i> Koidz.)	
<i>Chamaecýparis Law- soniána</i> Parl.		

Wetenschappelijke benaming		Nederlandsche — of als zoodanig voor- gestelde — naam	Opmerkingen
Vastgestelde naam	Te verwerpen of () synonieme naam		
Chamaecýparis nootkaénsis Spach	C. nutkaénsis Hooker C. nootkaténsis Lamb. C. nutkaténsis Spach	
Chamaecýparis obtúsa Endl.		
Chamaecýparis pisifera Endl.		
Chamaecýparis pisi- fera Endl. var. plumósa Beissn.		
Chamaecýparis pisi- fera Endl. var. squarrósa Beissn.		
Colútea arboréscens L.		blaasstruik	
Córnus álba L.	Córnus tatárica Mill.	koraalkornoelje	Van deze soort be- staat een varieteit var. sibírica Lodd. met extra roode takken
Córnus mas L.		gele kornoelje	
Córnus sanguínea L.		wilde kornoelje	
Córnus stolonifera Mchx	Córnus álba Wgh.	roode kornoelje	
Córylus Avellána L.		gewone hazelaar	Avellana = oude ge- slachtsnaam
Córylus colúrna L.		boomhazelaar	
Córylus máxima Mill.	Córylus tubulósa Willd.	Lambertus[hazel]noot	
Córylus máxima Mill. var. atropurpúrea Dochn.		bruine Lambertus- [hazel]noot	
Cótinus Coccýgea C. Koch	Rhus Cótinus L.	pruikboom	Coccygea = oude ge- slachtsnaam
Cotoneáster integé- rima Med.	Cotoneáster vulgáris Lindl.	dwergmispel	
× Crataégus Carriérii Carr.	(Crataégus Lavalléi Lav.)	{ C. crusgálli L. × C. pubéscens Steud.

Wetenschappelijke benaming		Nederlandsche — of als zoodanig voor- gestelde — naam	Opmerkingen
Vastgestelde naam	Te verwerpen of () synonieme naam		
<i>Crataégus coccinea</i> L.		
<i>Crataégus monógyna</i> Jacq.		1 stijlige meidoorn	
<i>Crataégus monógyna</i> Jacq. var. <i>flóribus</i> <i>rúbris</i> Hort.		roode 1 stijlige mei- doorn	
<i>Crataégus Oxyacán-</i> <i>tha</i> L.		2 stijlige meidoorn	Oxyacantha = oude geslachtsnaam
<i>Crataégus Oxyacán-</i> <i>tha</i> L. var. <i>puníceá</i> Loud.		roode 2 stijlige mei- doorn	
<i>Crataégus Oxyacán-</i> <i>tha</i> L. var. <i>Paúlei</i> Rehd.		Paul's dubbele pur- peren meidoorn	Paul's new double scarlet
<i>Cryptoméria japónica</i> D. Don		
<i>Cýtisis scopárius</i> Lk	<i>Sarothámnus vulgáris</i> Wimm.	gewone brem	
<i>Dáphne Mezeréum</i> L.		peperboompje	Mezereum = oude geslachtsnaam
<i>Deútzia crenáta</i> Sieb. et Zucc.	<i>D. scábra</i> Schn. et Rehd. (non Thunberg)	
<i>Elaeágnus angustifó-</i> <i>lia</i> L.		smalbladige olijfwilg	
<i>Elaeágnus multiflóra</i> Thunb.	<i>E. lóngipes</i> Gray <i>E. edúlis</i> Hort.	gewone olijfwilg	
<i>Elaeágnus umbelláta</i> Thunb.		schermbloemige olijfwilg	
<i>Evónymus europaéa</i> L.		gewone papenmuts (kardinaalsmuts)	
<i>Evónymus latifólia</i> Mill.		grootbladige papen- muts (kardinaals- muts)	
<i>Fágnus silvática</i> L.		gewone beuk	
<i>Fágnus silvática</i> L. var. <i>péndula</i> Loud.		treurbeuk	

Wetenschappelijke benaming		Nederlandsche — of als zoodanig voor- gestelde — naam	Opmerkingen
Vastgestelde naam	Te verwerpen of () synonieme naam		
<i>Fágus silvática</i> L. var. <i>purpúrea</i> Alt.		bruine beuk	
<i>Fráxinus americána</i> L.		Amerikaansche esch	
<i>Fráxinus excélsior</i> L.		gewone esch	
<i>Fráxinus Ornus</i> L.		pluimesch (manna esch)	Ornus = oude geslachtsnaam
<i>Ginkgo biloba</i> L.		
<i>Gleditschia triacántha</i> L.	<i>G. triacánthos</i> L.	Christusdoorn	
<i>Hippopháë's rhamnoides</i> L.	<i>Hippopháë rhamnoides</i> L.	duindoorn	
<i>Ilex Aquifólium</i> L.		hulst	Aquifolium = oude geslachtsnaam
<i>Júglans cinérea</i> L.		grijze noot	
<i>Júglans nígra</i> L.		zwarte noot	
<i>Júglans régia</i> L.		okkernoot	
<i>Juníperus commúnis</i> L.		gewone jeneverbes	
<i>Juníperus Sabína</i> L.		gewone sevenboom	Sabina = oude geslachtsnaam
<i>Juníperus sinénsis</i> L.		Chineesche seven- boom	
<i>Juníperus virginiana</i> L.		Virginische sevenboom	
<i>Labúrnum alpinum</i> Griseb.		Alpengoudenregen	bloeit later dan de volgende, met groo- tere trossen
<i>Labúrnum anagyroides</i> Med.	<i>Cýtisis Labúrnum</i> L. <i>Labúrnum vulgáre</i> Griseb.	gewone goudenregen	
<i>Lárix decidua</i> Mill.	<i>Lárix europaëa</i> DC.	Europeesche lork	} „lork” in plaats van „lariks”
<i>Lárix kurilénsis</i> Mayr		Japansche lork	
<i>Lárix leptólepis</i> Murr.	(<i>Lárix Kaëmpferi</i> Sarg.)	Amerikaansche lork	
<i>Lárix occidentális</i> Nutt.			

Wetenschappelijke benaming		Nederlandsche — of als zoodanig voor- gestelde — naam	Opmerkingen
Vastgestelde naam	Te verwerpen of () synonieme naam		
<i>Lárix sibirica</i> Ledeb.		Siberische lork	
<i>Libocédrus decúrrens</i> Torr.		
<i>Ligústrum ovalifó- lium</i> Hassk.		grootbladige liguster	
<i>Ligústrum vulgáre</i> L.		gewone liguster	
<i>Liriodéndrum Tulipi- fera</i> L.	<i>Liriodéndron Tulipifera</i> L.	tulpeboom	<i>Tulipifera</i> = oude geslachtsnaam
<i>Lonicera Periclyme- num</i> L.		wilde kamperfoelie	<i>Periclymenum</i> = oude geslachtsnaam
<i>Lonicera tatárica</i> L.		Tartaarsche struik- kamperfoelie	
<i>Lonicera Xylósteum</i> L.		Europeesche struik- kamperfoelie	<i>Xylosteum</i> = oude geslachtsnaam
<i>Lýcium halimifólium</i> Mill.		boksdoorn	
× <i>Magnólia Soulan- geána</i> Soul.		bastardmagnolia	kruising v. <i>M.</i> <i>denudáta</i> en <i>M.</i> <i>précia</i>
<i>Mahónia Aquifólium</i> Nutt.	<i>Bérberis Aquifólium</i> Pursh		<i>Aquifolium</i> = oude geslachtsnaam
<i>Málus silvéstris</i> Mill.	<i>Pirus Málus</i> L. p. p. <i>Málus commúnis</i> Poir.	wilde appel	
<i>Méspilus germánica</i> L.		mispel	
<i>Mórus álba</i> L.		witte moerbei	
<i>Mórus nigra</i> L.		zwarte moerbei	
<i>Mýrica cerifera</i> L.		wasgagel	
<i>Mýrica Gále</i> L.	(<i>Gále palústris</i> Cheval.)	gewone gagel	<i>Gale</i> = oude ge- slachtsnaam
<i>Philadélphus coroná- rius</i> L.		boerejasmijn	
<i>Picea ajanénsis</i> Fisch.	(<i>Picea jezoénsis</i> Carr.) „ <i>Alcockiána</i> Hort. (non Carr.)	

Wetenschappelijke benaming		Nederlandsche — of als zoodanig voor- gestelde — naam	Opmerkingen
Vastgestelde naam	Te verwerpen of () synonieme naam		
<i>Picea canadensis</i> B.S.P.	<i>Picea álba</i> Lk (<i>P. gláuca</i> Rehd.)	Canadeesche spar	
<i>Picea Engelmánnii</i> Engelm.		Engelmannspar	
<i>Picea excélsa</i> Lk	<i>Picea Abies</i> Karst.	gewone spar	
<i>Picea mariána</i> B.S.P.	<i>Picea nigra</i> Lk	zwarte spar	
<i>Picea morinda</i> Lk	(<i>Picea Smithiána</i> Boiss.)	Himalayaspar	
<i>Picea omórica</i> Purkyne		
<i>Picea orientális</i> Carr.		Kaukasusspar	
<i>Picea políta</i> Carr.		Japansche spar	
<i>Picea púngens</i> Engelm.		
<i>Picea púngens</i> En- gelm. var. <i>gláuca</i> Beissn.		blauwspar	
<i>Picea sitchénsis</i> Carr.	<i>Picea Menziésli</i> Carr. („ <i>falcáta</i> V.S.)	Sitkaspar Menziésli	
<i>Pinus Banksiána</i> Lamb.		
<i>Pinus cémbra</i> L.		
<i>Pinus excélsa</i> Wall.		Himalayapijn (boom)	„pijn(boom)” voor „den” of „grove- den” (zie de inlei- ding van het rap- port)
<i>Pinus Jéffreyi</i> Murr.		
<i>Pinus marítima</i> Poir.	(<i>Pinus pináster</i> Sol.)	zeepijn (boom) kustpijn „	
<i>Pinus montána</i> Mill. var. <i>múghus</i> Willd.		bergpijn (boom)	struikvorm
<i>Pinus montána</i> Mill. var. <i>pumílio</i> Willd.		bergpijn(boom)	meer kruipende vorm
<i>Pinus montána</i> Mill. var. <i>uncináta</i> Beissn.		bergpijn(boom)	meest opgaande vorm
<i>Pinus nígra</i> Arn. var. <i>austriaca</i> Endl.	<i>P. larício</i> Poir. var. <i>austriaca</i> Endl.	Oostenrijksche pijn (boom)	

Wetenschappelijke benaming		Nederlandsche — of als zoodanig voor- gestelde — naam	Opmerkingen
Vastgestelde naam	Te verwerpen of () synonieme naam		
<i>Pinus nigra</i> Arn. var. <i>corsicana</i> Loud.	<i>Pinus laricio</i> Poir. var. <i>corsicana</i> Loud. <i>P. laricio</i> Poir. var. ca- labrica Loud.	Corsicaansche pijn (boom)	
<i>Pinus nigra</i> Arn. var. <i>Pallasiana</i> Loud. (sub <i>laricio</i>)	<i>P. laricio</i> Poir. var. taú- rica Hort. <i>P. nigra</i> Arn. var. taú- rica Hort. <i>P. nigra</i> Arn. var. cara- mánica Loud. (sub <i>laricio</i>)	Taurische pijn(boom)	
<i>Pinus peuce</i> Griseb.		Balkanpijn(boom)	
<i>Pinus ponderosa</i> Dougl.		
<i>Pinus rigida</i> Mill.		
<i>Pinus silvestris</i> L.		gewone pijn(boom)	
<i>Pinus Stróbus</i> L.		Weymouth pijn(boom)	Strobis = oude ge- slachtsnaam
<i>Pinus communis</i> L.		wilde peer	
<i>Platanus acerifolia</i> Willd.		gewone plataan	
<i>Platanus orientalis</i> L.		Oostersche plataan	
<i>Pópulus álba</i> L.		gewone abeel	
<i>Pópulus álba</i> L. var. <i>Bolleána</i> Lauche	<i>P. álba</i> L. var. pyrami- dális Dippel	steile abeel	
<i>Pópulus balsamifera</i> L.	(<i>P. tacamahaca</i> Mill.)	balsempopulier	
× <i>Pópulus canadensis</i> Mönch		bastaard Canada- populier	bastaard van <i>P. mo- nillifera</i> en <i>P. nigra</i> of andere soorten
<i>Pópulus cándicans</i> Ait.	<i>Pópulus ontariensis</i> Desf.	grootbladige balsem- populier	
× <i>Pópulus canescens</i> Sm.		grauwe abeel	bastaard van <i>P. tre- mula</i> en <i>P. álba</i>

Wetenschappelijke benaming		Nederlandsche — of als zoodanig voor- gestelde — naam	Opmerkingen
Vastgestelde naam	Te verwerpen of () synonieme naam		
<i>Pópulus monilifera</i> Ait.	<i>P. canadénsis</i> Michx (<i>P. deltoídes</i> Marsh.)	Canadapopulier	
<i>Pópulus nígra</i> L.		zwarte populier	
<i>Pópulus nígra</i> L. var. <i>fastigiáta</i> V.S.	<i>P. nígra</i> L. var. <i>itálica</i> du R. <i>P. nígra</i> L. var. <i>pyrimi- dális</i> Spach <i>P. itálica</i> Mönch <i>P. fastigiáta</i> Desf.	Italiaansche populier	
<i>Pópulus trémula</i> L.		ratelpopulier (esp)	
<i>Pópulus trichocárpa</i> Torr. et Gray		
<i>Prúnus Amýgdalus</i> Stokes	(<i>Prúnus commúnis</i> Arc.) <i>Amýgdalus commúnis</i> L.	amandel	<i>Amygdalus</i> = oude geslachtsnaam
<i>Prúnus Armeniaca</i> L.		abrikoos	<i>Armeniaca</i> = oude geslachtsnaam
<i>Prúnus ávium</i> L.		zoete kers	(kriek)
<i>Prúnus cerasífera</i> Ehrh.		kroesjespruim	
<i>Prúnus cerasífera</i> Ehrh. var. <i>Pissár- dii</i> Koehne	<i>P. Pissárdii</i> Carr. <i>P. cerasífera</i> Ehrh. var. <i>Pissártii</i> Rehd.	
<i>Prúnus Cérasus</i> L.		zure kers	(meikers, morel) <i>Cerasus</i> = oude geslachtsnaam
<i>Prúnus doméstica</i> L.		kwetspruim	
<i>Prúnus insitítia</i> L.		gewone pruim	
<i>Prúnus Laurocérasus</i> L.		lauriertroskers	<i>Laurocerasus</i> = oude geslachtsnaam
<i>Prúnus lusitánica</i> L.		Portugeesche troskers	
<i>Prúnus Máhaleb</i> L.		Weichselkers	<i>Mahaleb</i> = oude ge- slachtsnaam
<i>Prúnus Pádus</i> L.		gewone troskers (vogelkers)	<i>Padus</i> = oude ge- slachtsnaam

Wetenschappelijke benaming		Nederlandsche — of als zoodanig voor- gestelde — naam	Opmerkingen
Vastgestelde naam	Te verwerpen of () synonieme naam		
<i>Prúnus Pérsica</i> Stokes	<i>Pérsica vulgáris</i> Mill.	perzik	Persica = oude geslachtsnaam
<i>Prúnus serótina</i> Ehrh.		late troskers	
<i>Prúnus spinósa</i> L.		sleepruim (sleedoorn)	
<i>Prúnus virginiána</i> L.		Virginiische troskers	
<i>Pseúdolárix Kaempferi</i> Gord.	(<i>P. amábilis</i> Rehd.)	goudlork	
<i>Pseúdotsúga Douglásii</i> Carr.	(<i>Pseúdotsúga taxifólia</i> Britt.) (<i>Pseúdotsúga mucronáta</i> Südw.)	Douglas(den)	
<i>Pseúdotsúga Douglásii</i> Carr. var. <i>gláúca</i> Mayr	(<i>Ps. taxifólia</i> Britt. var. <i>gláúca</i> Schn.)	grijze Douglas[den]	Volgens Höfker is de grijze Douglas een afzonderlijke soort: <i>Ps. gláúca</i> Mayr
<i>Pterocárya fráxini-fólia</i> Spach	<i>P. caucásica</i> Mey	gewone vleugelnoot	in den regel veelstammig
<i>Pterocárya fráxini-fólia</i> Spach var. <i>dumósa</i> Schn.		struikvleugelnoot	struikvorm
<i>Pterocárya rhoifólia</i> S. et Z.	<i>P. sorbifólia</i> S. et Z.	Japansche vleugelnoot	boomvorm met geschubde knoppen
<i>Quércus Cérris</i> L.		moseik	Cerris = oude geslachtsnaam
<i>Quércus coccínea</i> Münchh.		scharlakeneik	
<i>Quércus palústris</i> Münchh.		kleinbladige Amerikaanse eik	in plaats van „moe-raseik” [zie No. 43]
<i>Quércus lanuginósa</i> Thuill.	<i>Quércus pubéscens</i>	zachtjarige eik	
<i>Quércus Róbur</i> L.	<i>Q. pedunculáta</i> Ehrh.	gewone eik zomereik	Robur = oude geslachtsnaam
<i>Quércus rúbra</i> L.	(<i>Q. boreális</i> Mchx)	gewone Amerikaanse eik	

Wetenschappelijke benaming		Nederlandsche — of als zoodanig voor- gestelde — naam	Opmerkingen
Vastgestelde naam	Te verwerpen of () synonieme naam		
Quercus sessiliflora Salisb.		wintereik	
Rhamnus cathartica L.		wegedoorn	
Rhamnus Frangula L.		vuilboom	Frangula = oude ge- slachtsnaam
Rhododendrum pón- ticum L.	Rhododendron pón- ticum L.	
Rhodotypos kerrioides Sieb. et Zucc.	Rhodotypos	
Rhus typhina L.		fluweelboom	
Ribes alpinum L.		Alpenbes	
Ribes aureum Pursh		gele ribes	
Ribes Grossularia L.		kruisbes (klapbes)	Grossularia = oude geslachtsnaam (gladde bessen)
Ribes Grossularia L. var. Uvacrispa Sm.		ruige kruisbes (klap- bes)	Uvacrispa = oude geslachtsnaam (behaarde bessen)
Ribes nigrum L.		zwarte bes	
Ribes rubrum L.		aalbes	(roode en witte)
Ribes sanguineum Pursh		roode ribes	
Robinia Pseudacacia L.		gewone robinia	Pseudacacia = oude geslachtsnaam „robinia” in plaats van „acacia” [zie No. 47]
Robinia Pseudacacia L. var. Bessoniá- na Kirchn.		Bessonrobinia	
R. Pseudacacia L. var. inermis Dec.		ongedoornde robinia	
R. Pseudacacia L. var. umbraculifera Dec.		bolrobinia	
R. viscosa Vent.	R. glutinosa Sims	kleefrobinia	
Rosa canina L.		bottelroos	

Wetenschappelijke benaming		Nederlandsche — of als zoodanig voor- gestelde — naam	Opmerkingen
Vastgestelde naam	Te verwerpen of () synonieme naam		
<i>Rósa rubiginósa</i> L.	(<i>Rósa eglantéria</i> L.)	egelantierroos	
<i>Rósa rugósa</i> Thbg		Japansche roos	
<i>Sálix acútifolia</i> Willd.		Kaspische zandwilg	
<i>Sálix álba</i> L.		schietwilg	
<i>Sálix álba</i> L. var. <i>vitellina</i> Stokes		gele bindwilg	
<i>Sálix álba</i> L. var. <i>vitellina</i> Stokes <i>péndula</i> Schn.	(<i>S. álba</i> L. var. <i>tristis</i> Gaud.)	gele treurwilg	
<i>Sálix amygdalina</i> L.		amandelwilg (grauwwilg) (tweebastwilg)	
<i>Sálix aurita</i> L.		geoorde wilg	
<i>Sálix cáprea</i> L.		waterwilg	
<i>Sálix cinérea</i> L.		grijze wilg	
<i>Sálix daphnoides</i> L.		blauwe wilg	
<i>Sálix elegantissima</i> K. Koch		treurwilg	
<i>Sálix fragilis</i> L.		kraakwilg	
<i>Sálix pentádra</i> L.	<i>S. laurifolia</i> Wesm.	laurierwilg	
<i>Sálix purpúrea</i> L.		bitterwilg	
<i>Sálix répens</i> L.		kruipwilg	
× <i>Sálix rúbra</i> Huds.		roode wilg	Bastaard van <i>S. viminalis</i> en <i>S. purpurea</i>
<i>Sálix viminalis</i> L.		katwilg	
<i>Sambucus nigra</i> L.		gewone vlier	
<i>Sambucus racemósa</i> L.		bergvlier (trosvlier)	
<i>Sciadópitys verticil- láta</i> Sieb. et Zucc.		parasolboom	

Wetenschappelijke benaming		Nederlandsche — of als zoodanig voor- gestelde — naam	Opmerkingen
Vastgestelde naam	Te verwerpen of () synonieme naam		
<i>Sequoia gigantea</i> Torr.	<i>Wellingtonia gigantea</i> Lindl.	mammouthboom	
<i>Sorbus americana</i> Marsh.		Amerikaansche lijsterbes	(kleverige knoppen)
<i>Sorbus Aria</i> Crtz	<i>Hahnia Aria</i> Med. <i>Aria nivea</i> Host	gewone meelbes	Aria = oude geslachtsnaam
<i>Sorbus aucuparia</i> L.		gewone lijsterbes	
× <i>Sorbus hybrida</i> L.		bastaardmeelbes	<i>S. hybrida</i> = <i>S.</i> <i>intermedia</i> × <i>S. aucuparia</i>
<i>Sorbus intermedia</i> Pers.	<i>S. scandica</i> Fries <i>S. suecica</i> Krok et Almq.	Zweedsche meelbes	
<i>Spiraea salicifolia</i> L.		theestruik	
<i>Staphylea pinnata</i> L.		pimpernoot	
<i>Symphoricarpos racemosus</i> Mchx	(<i>S. albus</i> Blake)	gewone sneeuwbes [witte sneeuwbes]	
<i>Symphoricarpos orbiculatus</i> Moench		rondbladige sneeuw- bes [roode sneeuwbes]	
<i>Syringa vulgaris</i> L.		sering	
<i>Tamarix gallica</i> L.		Fransche tamarisk	
<i>Taxodium distichum</i> Rich.		moerascypres	
<i>Taxus baccata</i> L.		gewone taxus	
<i>Thuja gigantea</i> Nutt.	(<i>Thuja plicata</i> D. Don) <i>Thuja plicata</i> D. Don	reuzethuja	
<i>Thuja occidentalis</i> L.	<i>Thuja occidentalis</i> L.	Westersche thuja	
<i>Thujopsis dolabrata</i> S. et Z.	<i>Thujopsis dolabrata</i> S. et Z.	
<i>Tilia americana</i> L.	(<i>Tilia glabra</i> Vent.)	Amerikaansche linde	
<i>Tilia cordata</i> Mill.	<i>T. parvifolia</i> Ehrh.	kleinbladige linde	
<i>Tilia dasystyla</i> Stev.	<i>T. rubra</i> DC. <i>T. caucasica</i> Rupr.	Kaukasische linde	

Wetenschappelijke benaming		Nederlandsche — of als zoodanig voor- gestelde — naam	Opmerkingen
Vastgestelde naam	Te verwerpen of () synonieme naam		
× <i>Tilia euchlóra</i> Koch	<i>T. dasysstýla</i> Hort. (non Stev.)	Krimlinde	Volgens Rehder een kruising van <i>T. cor- data</i> Mill. en <i>T. da- systyla</i> Stev.
<i>Tilia petioláris</i> Dec.	<i>T. álba</i> Ait.	langstelige zilverlinde	
<i>Tillia platyphýlla</i> Scop.	<i>T. grandifólia</i> Ehrh. <i>T. platyphýllos</i> Scop.	grootbladige linde	
<i>Tilia tomentósa</i> Moench	<i>T. argénteá</i> Desf.	zilverlinde	
× <i>Tilia vulgáris</i> Hayne	<i>T. intermédiá</i> DC.	Hollandsche linde	Bastaard van <i>T. cor- data</i> en <i>T. platy- phylla</i>
<i>Tsúga canadénsis</i> Carr.	<i>T. hollándica</i> Hort.	Canadeesche Hem- lock[den]	
<i>Tsúga Mertensiána</i> Carr.	(<i>T. heterophýlla</i> Sarg.)	Westersche Hem- lock[den]	
<i>Tsúga Pattoniána</i> Sénécl.	(<i>T. Mertensiána</i> Sarg.)	
<i>Tsúga Sieböldii</i> Carr.		Japansche Hemlock[den]	
<i>Ulex europaeus</i> L.		gaspeldoorn	
<i>Ulmus campestris</i> (L. s. s.) Mill.	(<i>Ulmus procéra</i> Salisb.) <i>U. glábra</i> Huds. p. p.	gewone veldiep	
<i>Ulmus glábra</i> Mill.	(<i>U. foliácea</i> Gilib.) <i>U. campestris</i> L. p. p.	gladde veldiep	
<i>Ulmus glábra</i> Mill. var. variegáta Dum. Cours. (sub campestris)	<i>U. campestris</i> L. p. p. var. variegáta Dum. Cours.	bonte veldiep	
<i>U. glábra</i> Mill. var. suberosá Wahlb. (sub campestris)	<i>U. campestris</i> L. p. p. var. suberosá Wahlb.	kurkiep	Bij Rehder sub foliacea, dus <i>U. foliacea</i> var. variegata Rehd.; var. suberosa Rehd.; enz. Sub glabra is van de genoem- de varieteiten geen auteurs- naam bekend
<i>U. glábra</i> Mill. var. umbraculifera Trautv. (sub. campestris)	<i>U. campestris</i> L. p. p. var. umbraculifera Trautv.	boliep	
<i>U. glábra</i> Mill. var. Wheatleyi Sim. Louis (sub cam- pestris)	<i>U. glábra</i> Mill. var. monumentális Hort. (non Rinz) <i>U. campestris</i> L. p. p. var. Wheatleyi Sim. Louis	monumentaaliep	

Wetenschappelijke benaming		Nederlandsche — of als zoodanig voor- gestelde — naam	Opmerkingen
Vastgestelde naam	Te verwerpen of () synonieme naam		
× <i>U. holländica</i> Hort. (non Mill.)		Hollandsche iep	Bastaard van <i>U. campestris</i> en <i>U. scabra</i>
<i>U. minor</i> Mill.	<i>U. campestris</i> L. p. p.	kleinbladige veldiep	
<i>U. laevis</i> Pall.	<i>U. pedunculata</i> Foug. <i>U. effusa</i> Willd.	steeliep	
<i>U. scabra</i> Mill.	(<i>U. glabra</i> Huds.) <i>U. campestris</i> L. p. p. <i>U. montana</i> With.	ruwe iep	
<i>U. scabra</i> Mill. var. <i>fastigiata</i> Schn.	<i>U. plumosa</i> Hort.	pluimiep	{ Rehder sub glabra
<i>U. scabra</i> Mill. var. <i>horizontalis</i> Schn.	<i>U. montana</i> With. var. <i>horizontalis</i> Kirchn. <i>U. montana</i> With. var. <i>pendula</i> Loud. p. p.	horizontaaliep	{ Rehder: <i>U. glabra</i> var. <i>pendula</i> Rehd.; treuriep met horizontaal gerichte takken
<i>U. scabra</i> Mill. var. <i>pendula</i> Camper- downii Henry (sub <i>montana</i>)	<i>U. montana</i> With. var. <i>pendula</i> Loud. p. p.	bergtreuriep	{ Rehder: <i>U. glabra</i> var. <i>Camper-</i> <i>downii</i> Rehd.; treuriep met sterk afhangen- de takken
× <i>U. végeta</i> Lindl.	(<i>U. holländica</i> Mill. var. <i>végeta</i> Rehd.)	grootbladige bastaardiep	kruising tusschen <i>U. campestris</i> en <i>U. scabra</i>
Vibúrnum Lantána L.		wollige sneeuwbal	Lantana = oude ge- slachtsnaam.
Vibúrnum Opulus L.		Geldersche roos	Opulus = oude geslachtsnaam

BIJLAGE II.

BETEEKENIS VAN DE GEBRUIKTE AFGEKORTE AUTEURSNAMEN.

A.	Ait.	= Aiton (Hortus Kewensis 1789—1813)
	Ant.	= Antoine
	Arc.	= Arcangeli
	Arn.	= Arnold
B.	Beissn.	= Beissner [Handbuch der Nadelholz- kunde 1891, 1909, 1930 (be- werkt door Fitschen)].
	Boiss.	= Boissier (Flora Orientalis 1867)
	Britt.	= Britton (Geschriften over de Am. Boomflora)
	B.S.P.	= Britton, Sterns en Poggenburg
	Br.	= R. Brown
C.	Carr.	= Carrière (Coniferae 1855, 1867)
	Cheval.	= Chevalier
	Crtz	= Crantz
D.	DC.	= A. P. Decandolle (Prodromus 1824 —1873)
	Desf.	= Desfontaines
	Dochn.	= Dochnahl
	Dougl.	= Douglas (N. Amerika ± 1830)
	Dum. Cours.	= Du Mont de Courset
	du R.	= du Roi (Geschriften over de Duit- sche Boomflora 1772)
E.	Ehrh.	= Ehrhart
	Endl.	= Endlicher (Synopsis Coniferarum 1847)
	Engelm.	= Engelmann
F.	Fisch.	= Fischer
	Foug.	= Fougeroux
G.	Gaertn.	= Gaertner
	Gaud.	= Gaudichaud
	Gilib.	= Gilbert
	Gord.	= G. Gordon
	Griseb.	= Grisebach
H.	Hassk.	= Hasskarl
	Hort.	= Hortus
	Huds.	= Hudson

- J. . Jacq. = Jacquin
- K. Karst. = Karsten
 Kirchn. = Kirchner
 Koidz. = Koidzumi
 Krok et
 Almq. = Krok et Almquist
- L. Lam. = Lamarck (Encyclopédie Botanique
 ± 1800)
 Lamb. = Lambert
 Lav. = Lavallée (Arboretum Segrezianum
 1876—1880)
 Ledeb. = Ledebour (Flora Rossica 1842)
 Lindl. = Lindley
 Lk = Link
 L. = Linnaeus (Species Plantarum 1753)
 Loisel. = Loiseleur — Deslongchamps
 Lodd. = Loddiges
 Loud. = Loudon (Arboretum et Fruticetum
 Britannicum 1e ed. 1838, 2e ed.
 1844)
- M. Marsh. = Marshall (Arbustum Americanum 1785)
 Mayr = Mayr (Die Fremdländischen Holzarten
 1894)
 Med. = Medicus
 Mchx = Michaux (Flora Boreali-Americana
 1803; Histoire des Chênes de
 l'Amérique 1801)
 Mill. = Miller (Gardeners Dictionary 1731,
 1768, 1804)
 Münchh. = Münchhausen
 Murr. = Murray
- N. Nich. = Nicholson (Dictionary of Gardening
 1885)
 Nutt. = Nuttall (The Genera of North
 American Plants 1818)
- P. Pall. = Pallas (Flora Rossica 1784—1788)
 Parl. = Parlatore
 Pav. = Pavon
 Pers. = Persoon (Synopsis Plantarum
 1805/7)
 Poir. = Poiret
 p. p. = pro parte
- R. Rehd. = Rehder (Manual of Trees and
 Shrubs 1927)

- Rich. = Richard
 Rupr. = Ruprecht
- S. Salisb. = Salisbury
 Sarg. = Sargent (The Silva of North America 1892—1902; Manual 1905 en 1921)
- Schn. = Schneider (Handbuch der Laubholz-kunde 1906—1912)
- Scop. = Scopoli
 Sénécl. = Sénéclair
 S. = von Siebold (Flora Japonica 1835, 1870)
- Sim. Louis = Simon Louis (kweeker)
 Sm. = Smith
 Sol. = Solander
 Soul. = Soulange—Bodin
 Steud. = Steudel
 Stev. = Steven
 Süd. = Südworth (Checklist of the Forest Trees of the United States 1898, 1927)
- s.s. = sensu stricto
- T. Thuill. = Thuillier
 Thunb. = Thunberg (Flora Japonica 1784)
 Torr. = Torrey
 Trautv. = Trautvetter
 Trew = Christiaan Jac. Trew (1757)
- V. Vauv. = Vauvel
 V.S. = Valckenier Suringar
 Vent. = Ventenat
- W. Wahlb. = Wahlberg
 Wall. = Wallich (Plantae Asiaticae Rariores (1830—1832)
- Walt. = Walter
 West. = Weston
 Wgh. = v. Wangenheim (Beitrag zur teutschen holzgerechten Forst-wissenschaft 1787)
- Wesm. = Wesmael
 Willd. = Willdenow (Berlinische Baumzucht 1796, 1811; Species Plantarum, 1797—1810)
- Wimm. = Wimmer
 With. = Witham
- Z. Z. = Zuccarini (Flora Japonica 1835, 1870)